

Voorschoten, 17 oktober 2018

Aan de Gemeenteraad van Voorschoten

Cc College van Burgemeester en Wethouders

Betreft: Noortveer

Geachte raad,

In de Commissie WRG van 11 oktober is het (ontwerp-)bestemmingsplan Noortveer besproken. Kort daarvoor hebben wij u een brief geschreven over de procedure van behandeling van het bestemmingsplan en de door ons ingediende zienswijze.

Mede naar aanleiding van de bespreking in de Commissie WRG willen wij het volgende onder uw aandacht brengen:

1. Bij de aanvang van de vergadering werd het Q-team in de gelegenheid gesteld om het bestemmingsplan toe te lichten. De heer Steven Slabbers, voorzitter van het Q-team, stelde aan het begin van zijn presentatie dat de groep van 13 organisaties uitgaat van herstel van het landschap van de Duivenvoordecorridor, maar dat zoiets als herstel van een landschap een illusie is. Wij zijn bekend met het gedachtengoed achter deze bewering, maar praktisch gezien worden in Nederland vele landschappen hersteld (heidelandschap, beekdalen etc.). Dat is ook in de Duivenvoordecorridor niet zo ingewikkeld, omdat het verwijderen van de kassen al geleid heeft tot een belangrijke stap in het herstel van het landschap voor de glastuinbouw. Dat kun je gewoon zien op de plek waar Roosenhorst gebouwd gaat worden en op het zuidelijk deel van het plangebied Noortveer. Dat het hier om landschapsherstel dient te gaan, kunnen we ook afleiden uit de aanhef van het bestuursconvenant uit 2008 waar staat: ' .. de glastuinbouw te saneren, buitenplaatsen en bosschages te herstellen... ' (overweging onder c). Ook in de door het bureau van de heer Slabbers opgestelde nota 'Van Glas naar Gras' wordt welgeteld 13 keer het woord 'herstel' gebruikt. Een landschap kan wel degelijk hersteld worden als de aanstootgevende elementen verwijderd worden en de sterke punten van het landschap worden teruggebracht.
2. De heer Slabbers stelde in zijn presentatie, dat hij vier kernkwaliteiten leidend vindt: openheid, cultuurhistorie, natuur en recreatie. Het plan van de gemeente, dat hij met verve verdedigt, zou aan deze vier kernkwaliteiten het beste recht doen en het plan van de groep van 13 organisaties zou eenzijdig de nadruk leggen op de openheid. Daarmee doet hij tekort aan onze voorstellen. Ook in onze voorstellen is de cultuurhistorie mede leidend; het strandwal/strandvlaktelandschap met zijn dominante lijnen haaks op de (zuidwest/noordoost georiënteerde) strandwallen wordt namelijk integraal teruggebracht op het zuidelijk deel en ook in ons voorstel wordt de historische boerderij aan de Kniplaan gerespecteerd. De natuurwaarden zijn haast per definitie beter gediend met een gebied dat aansluit bij het grote groene gebied tegenover kasteel Duivenvoorde (bij een goed beheer zeker voor de vogels en de flora). Bij natuurgebieden is een te kleine schaal vaak de oorzaak van

mislukking. In ons voorstel wordt 1,5 ha aaneengesloten natuurgebied hersteld. Als de recreatieve kant met een 'ommetje' wordt ingevuld, dan valt daar in ieder plan een mouw aan te passen, maar ons inziens gaat het om de recreatieve kant van de Duivenvoordecorridor als geheel en daarvoor is zoveel mogelijk herstel van het landschap het beste.

3. Zoals ik ook in mijn inspraak heb betoogd, willen wij geenszins beweren dat wij de wijsheid in pacht hebben, maar in onze kring bestaat wel degelijk deskundigheid om op deze onderwerpen een integrale visie op tafel te leggen. Als dat ook in een beeldplan wordt vastgelegd, dan valt er beargumenteerd een keuze te maken.
4. De vraag is hoe je het toegestane bouwvolume in dat vrijgemaakte landschap situeert. In het plan van de gemeente, door de heer Slabbers bij herhaling 'ons plan' genoemd, wordt een groot deel van het gebied bestemd voor de ontwikkeling van de te bouwen huizen. Wij bepleiten meer concentratie op het noordelijk deel van het plangebied. Concentratie betekent, dat je verstedelijking van een groter gebied tegengaat. Door het zuidelijk deel te bestemmen als agrarisch gebied zal het ook op langere termijn beter gevrijwaard blijven van bebouwing. In het plan van de gemeente wordt de bebouwing over beide delen van het plangebied verdeeld, waarmee een groter deel voor verstedelijking wordt gereserveerd.
5. Uit de woorden van de heer Slabbers moeten wij afleiden, dat het voorliggende plan niet het plan van het Q-team is, maar van de gemeente. Toch blijft bij ons hangen, dat het Q-team het plan enkele malen heeft terugverwezen tot het aan hun inzichten voldeed. Dan is het logisch, dat het Q-team het plan op een gegeven moment van zijn goedkeuring voorziet. Dat is inherent aan dat soort planvormingsprocessen. Maar daarmee heeft een alternatief plan als dat van onze groep van organisaties eigenlijk geen eerlijke kans meer, omdat het Q-team zodanig op het plan van de gemeente heeft gestuurd dat ze niet anders kan dan daar zijn voorkeur voor uitspreken.
6. Als ons voorstel in de loop van het debat dan ook nog wordt aangeduid als lintbebouwing en een 'muur' van huizen, zonder doorkijkjes naar het gebied daarachter, dan doet dat ons voorstel ernstig tekort en moeten wij constateren dat de door ons ingediende zienswijze niet (goed) gelezen is.
Daarin stellen wij juist voor om de bebouwing aan de zuidkant van de Kniplaan in aard en vorm te spiegelen aan wat op Roosenhorst langs de Kniplaan gaat worden gebouwd: clusters van drie huizen min of meer loodrecht op de Kniplaan. Wat op Roosenhorst ook door het Q-team is verwelkomd, zou aan de andere kant van de Kniplaan herhaald kunnen worden. Herhaling geeft evenwicht en rust. Omdat het gebied aan de zuidkant van de Kniplaan een grotere lengte heeft (vanaf de Veurseweg gerekend), zou het mogelijk moeten zijn om vier of vijf van deze blokken te realiseren en dan heb je nog maar vier tot zeven woningen elders te situeren. Ook met deze opzet ontstaat voldoende ruimte rond de boerderij 'De Knip' ('het mooiste meisje van de klas'). Voor die vier tot zeven woningen kan ons inziens elders een plek worden gevonden, bijvoorbeeld aan het water aan de oostkant van het noordelijk perceel, maar daar valt nader onderzoek naar te doen.
7. Wat ons stoort is dat de inbreng van burgers, waarover in het coalitieakkoord zo wervend wordt gesproken, niet op haar inhoudelijke waarde wordt beoordeeld, maar

op onjuiste gronden wordt afgewezen en dat het eigen gelijk wordt verkozen. Want het Q-team kan wel zeggen een onafhankelijk oordeel te hebben gegeven over successieve plannen van de gemeente, maar een oordeel over onze plannen had op zijn minst ook verwacht mogen worden. Als het Q-team zich uitspreekt over alternatieve plannen van burgers, dan behoort het team die plannen op hun merites te beoordelen en op zijn minst de indieners te horen en niet op half of niet gelezen inbreng te reageren. In het helaas te korte overleg, dat wij met de wethouder pas op donderdagochtend 11 oktober voerden, bleek dat de gemeente niet uitging van de door ons ingediende zienswijze, maar van oude concepten. Ook de heer Slabbers herhaalde dat in zijn presentatie.

8. De wethouder verraste ons kort voor de aanvang van de Commissie WRG met de mededeling, dat hij de door ons voorgestelde 30km-variant voor de Kniplaan ('auto's te gast' in de woorden van de heer Bremmer) wilde overnemen. Dat verheugt ons, maar dan moeten ook de consequenties daarvan goed worden bekeken; de milieuzoneringen kunnen dan namelijk vervallen en er zijn weer nieuwe vrijheidsgraden om de bebouwing te realiseren.

Samenvattend zijn wij van mening, dat de inbreng van onze groep van organisaties onvoldoende is gehoord. Hierbij is van belang, dat onze organisaties geen eigen belang nastreven, zoals de andere indieners van zienswijzen, maar dat ze het bredere publieke belang dienen.

Dat wij onvoldoende zijn gehoord heeft ertoe geleid, dat de gemeente zelf, maar ook het Q-team en de raadsleden, onze plannen niet op hun juiste merites hebben beoordeeld en onze voorstellen dus lichtvaardig terzijde hebben geschoven. In mijn inbreng tijdens het inspreken voor de commissievergadering heb ik aangegeven, dat ik dat betreurenswaardig vind; voor een nieuwe raad en een nieuw college is dat immers een slechte start voor het beter betrekken van de deskundigheid van burgers. Ook de door de Raad vastgestelde Programmavisie Omgevingswet gaat ervan uit meer vertrouwen te geven aan (organisaties van) burgers en af te stappen van de overheid als 'allesbepaler'.

Wij vinden, dat ons plan een objectievere en betere beoordeling verdient dan nu het geval is geweest. Dat zou kunnen door een extra overlegronde in te lassen dan wel een onafhankelijke oordeel te vragen van een derde partij, een erkend bekwame landschaps-architect, die op basis van een tevoren vastgestelde multicriteria-analyse een oordeel geeft over beide ontwerpen. Het lijkt ons in dat geval gepast de besluitvorming over het plan uit te stellen totdat hieraan volwaardig invulling is gegeven. In ieder geval bepleiten wij dat in de eerstkomende Raadsvergadering besluitvorming wordt aangehouden.

Bij deze brief voegen wij twee bijlagen:

- Een beeld van de woningen op Roosenhorst, die wij willen spiegelen op Noortveer.
- Een eerste visualisatie van de door ons voorgestelde bebouwing op het noordelijk deel van Noortveer, waardoor op het zuidelijk deel de openheid, cultuurhistorie en natuur behouden kunnen blijven.

Stan Dessens, namens de groep van 13 organisaties.

Bijlage 1

Lintbebouwing langs de Kniplaan in Roosenhorst (bron: Vinkbouw)

Een eerste visualisatie van de voorgestelde bebouwing op het noordelijk deel van Noortveer, waardoor op het zuidelijk deel de openheid, cultuurhistorie en natuur behouden kunnen blijven.